A photograph of a winter landscape. The scene is dominated by snow-covered trees and branches, creating a dense, white, and somewhat chaotic texture. A path or road is visible in the lower half of the image, leading into the distance. The overall color palette is monochromatic, consisting of various shades of white and light grey.

DI(V)JAK

Šolsko leto: 2015/2016

#1

KAZALO:

Nagovor ravnateljice.....	4—5
Intervju z profesorico Marico Kralj.....	6—8
Naši prvi vtisi o srednji šoli.....	9—11
2d-pti v Rimu ujel tatu in rešil telefon.....	12—13
Doživeli smo potres.....	14—18
Kemik na kolesu.....	19—20
Doping.....	21—23
Sanje: 1.del.....	24—25
Kako dobro poznam Novo mesto.....	26—27
»Fazani«.....	28—29
Odkriti talent.....	30
Pesem.....	31—32
Prehlad.....	32—33
Limonovec.....	34
Pesem: Črno-beli svet.....	35
Misli ob prejemu ključa.....	36—37
I saw you.....	37—38
A skocking experience.....	39—40
Nues Jahr-neue (alte) wünsche.....	40
Haiku Z2.b.....	41
Haiku Z1.c.....	42—43
Ein held.....	43—44
Who is next?.....	45
Pesem o življenju.....	46

Prvič srednješolci.....	47—48
»Cvetke« iz knjižnice.....	49—50
Protestni shod.....	50
Sonet.....	51—53
Z animiranim filmom v Dubrovnik.....	54—55
Pregled modnih trendov - jesen 2015.....	56—61
Ženska moda skozi stoletja.....	62—64
Kavbojke.....	65
Šale, vici za vsakogar.....	66—69
Križanka za bistre di(v)jake.....	70—71
Uredniški odbor.....	72

UVODNIK

Navdušenje nad branjem ali pa gola radovednost in zvedavost so prav gotovo razlogi, da berete te vrstice, ki jih prinaša Divjak, pa tudi razlogi, da te Divjakove vrstice sploh nastajajo.

Priznanje vsem vam, ki ste prispevali k objavi letošnje prve številke Divjaka, in vsem vam, ki boste prebrali sleherno vrstico Divjaka, direktno izpod peresa

dijakov. Sodobna tehnologija res omogoča ogled množice podatkov kar z domačega fotelja, vendar ne smemo zapostaviti žive besede in neposrednega stika. Naj bodo te vrstice inspiracija za pogovor ob druženju na šolskih hodnikih, med odmori, na poti v šolo in nazaj in na slehernem koraku. Naj bodo te vrstice vodilo utripa na šoli, razmišljanja in doživljanja sodobnih dijakov sodobne šole.

Te dni nas nadvse navdušujejo naši slovenski športniki. Kar prikazuje Peter Prevc na skakalnicah, niso sanje, ampak resničnost. Vendar rezultati niso prišli čez noč. Postopno delo in nabiranje izkušenj, ure garanja, odpovedovanja in samodiscipline. To je ključ do uspeha. Zato, dragi »divjaki«, »prevcajte« v pravem slogu. Za vsako prehojeno potjo je nova pot, vsaka pot se vzpenja in vodi k cilju. Od manjšega k višjemu. Naj vam ne bo vsak kamenček na poti ovira do cilja. Naj vam ne bo nobena naloga pretežka in noben cilj nedosegljiv.

Z izidom te številke Divjaka smo zaključili prvo polovico šolskega leta 2015/16 in dosegli prve zastavljene cilje, ki jih ni bilo malo. Z izidom prve številke pa smo s prvimi koraki tudi komajda dobro vkorakali v novo leto 2016. Vsako novo leto je nov začetek, prinaša nove cilje in nove sanje. Naj se vam jih v novem letu uresniči čim več.

Srečno.

Damjana Papež,
ravnateljica

»NON SCHOLAK, SED VITAE DISCIMUS – NE UČIMO SE ZA ŠOLO, PAČ PA ZA ŽIVLJENJE«

INTERVJU S PROFESORICO MARICO KRALJ

V tokratnem intervjuju vam bova predstavili profesorico Marico Kralj, ki na naši šoli poučuje od 1. 9. 2011. Uči farmacevtske predmete – oblikovanje zdravil, zdravila, laboratorijsko delo v farmaciji in eksperimentalne vaje v laboratoriju za 3. in 4. letnike. Ima pa tudi 4. predmet na maturi – izdelek.

Profesorica je končala srednjo farmacevtsko šolo v Ljubljani, po fakulteti pa postala prof. kemije in biologije ter mag. industrijske farmacije.

Zakaj ste se odločili za ta poklic in kaj vas je pri tem navdušilo?

Vedno sem rada pomagala svojim sošolcem in jih inštruirala kemijo. Zato sem se tudi odločila za to smer.

Kaj vas pri tem poklicu najbolj veseli?

Zelo me veseli delo z mladimi in delo v laboratoriju.

Če bi se še enkrat odločili, kateri študij si bi izbrali?

Odločila bi se za istega, saj mi je kemija res pri srcu.

Ste bili prej zaposleni kje drugje?

Sem. Večinoma v Ljubljani in njeni okolici. Poučevala sem kemijo, biologijo in naravoslovje na osnovni šoli, bila sem vodja

prehrane v šoli in vrtcu, delala sem tudi v lekarni in specializirani prodajalni.

Kako se počutite na naši šoli in kaj bi spremenili?

Počutim se odlično. Zelo dobro se razumem z dijaki in z ostalimi profesorji smo zares dobro ekipa. Spremenila bi le to, da bi profesorji imeli več časa na samo pripravo za pouk in da bi z dijaki več delali v laboratoriju.

Nam lahko zaupate kakšno anekdoto, ki ste jo doživeli tukaj?

No ja, vsak dan se zgodi nekaj zanimivega. Prav velike posebnosti se največkrat zgodijo pri eksperimentalnih vajah. Včasih se dijaki tako sprostijo in uživajo v tem delu, da se zgodijo res nenavadne napake. Enkrat dijakinja ni imela prižganega gorilnika, to pa je ugotovila po 4 urah dela.

Ali ste v kontaktu z bivšimi dijaki in jih kdaj srečate?

Da, z nekaterimi imamo stike po Facebooku. Velikokrat se srečamo v nakupovalnih centrih, tam se ustavimo, poklepetamo. Večinoma se pohvalijo, da jim gre na fakulteti zelo dobro in da so prišli do zelenega cilja, kar mi daje nov, dodaten zagon. Enkrat pa sta me dve dijakinji prišli pogledat osebno.

Imate kakšne hobije, povezane z vašo izobrazbo?

Seveda, nabiram zdravilne rastline. Iz njih izdelujem čaje in različna mazila. Zelo rada pa tudi hodim v hribe.

Katere so vaše največje vrednote v življenju?

Poštenost, znanje, empatija – občutek za sočloveka – in delavnost.

Kaj je vaš življenjski moto?

»Ostati zvesta sama sebi« in vsekakor »Ne delaj drugim tistega, česar ne želiš, da bi naredili oni tebi.«

Kaj je vaš največji cilj v življenju?

Da bi v šoli podala čim več kakovostnega znanja dijakom.

Na koncu intervjuja nama je profesorica izročila majhen listek z zares posebno vsebino, ki si jo moramo zapomniti prav vsi, na njem je pisalo: *Non scholak, sed vitae dicimus – Ne učimo se za šolo, pač pa za življenje.*

Ana Mari Šuklje, Eva Kodrič, 2. a FT

NAŠI PRVI VTISI O SREDNJI ŠOLI

Na prvi šolski dan pravega vtisa o srednji šoli še nismo dobili, saj smo večinoma le sedeli in poslušali dobrodošlice, navodila in pravila. Vsi smo bili prezaposleni z izogibanjem »fazaniranjem«, vendar smo vseeno začutili pripadnost našemu razredu in šoli. Spoznali smo se z razredničarko in sošolci in novo obdobje našega življenja začeli z velikimi pričakovanji. Sprva smo imeli težave predvsem z iskanjem učilnic po ogromni šoli, saj so si vsi hodniki podobni in čisto vsi so polni dijakov, a smo se na to navadili in sedaj zlahka najdemo vsako učilnico. Pouk se nam zdi zanimiv, še posebej strokovni predmeti, ki so za nas nekaj popolnoma novega. Z večino profesorjev se odlično razumemo in se pri njihovih urah tudi pošalimo, zato te mnogo hitreje minejo. V razredu se dobro razumemo in naša razredničarka gospa profesorica Marta Lindič rada pripomni, da smo kot ena velika »happy family«. Tudi njo imamo zelo radi, saj nam daje oporo in nam pomaga. Mislimo, da bosta to šolsko leto in srednja šola nasploh minila hitro, saj se za šolskimi zidovi počutimo odlično, želimo pa si tudi, da bi se v tem času naučili čim več zdravstvenih in drugih veščin, saj so te zelo pomembno za naš bodoči poklic.

Gregor Smolič, Julija Košir, Tim Jarc, Bleona Krasniqi, Z 1. a

2. d-pti ZN V Rimu ujel tatu in rešil telefon

Reševalna akcija na strokovni ekskurziji

Od 9. do 10. 10. 2015 smo se dijaki zaključnih letnikov zdravstvene smeri mudili v Rimu. Prvi dan so dekletu iz našega avtobusa med ogledom znamenitosti ukradli telefon. Ko sem se pogovarjala s sošolko o tem, kako ji mora biti hudo, mi je povedala, da je v njeni bližini opazila čudnega tipa v vijolični majici, ki je izginil istočasno, kot je izginil telefon. Ker smo vedeli, da ga v takšni množici ljudi ne bomo našli, smo se odpravili naprej.

Po končanem ogledu smo imeli nekaj prostega časa in naš razred se je odpravil

v trgovino. Ko smo čakali pri blagajni, je sošolka opazila tistega čudnega tipa in ker je videla, da odhaja, mi je rekla, naj grem za njim. Ustavila sem ga ter mu v angleščini rekla, naj mi pokaže telefon, ki ga ima v žepu, a ker me ni razumel, sem s prstom pokazala na njegov žep. Stalno je ponavljal, da je to njegov telefon, »my my«, zato sem mu rekla, naj mi pokaže, kako se ga vklopi.

V tem času pa so prišli iz trgovine še ostali sošolci in zaplenjeni telefon sem dala enemu izmed njih. Moški v vijolični majici je potem začel govoriti, da je telefon kupil od prijatelja in je stalno ponavljal »no no – my friend.« Mimo so prišli tudi fantje iz sosednjega avtobusa, med njimi je bil tudi eden, ki je znal nekaj italijanščine. Vmešali so se tudi policisti, ki so spraševali, kaj se dogaja. Na srečo je tat pustil v telefonu spominsko kartico, na kateri so bile tudi slike dekleta, od katere je ukradel telefon. Sporočili smo ji, da smo našli

Internetni vir

di naša vodička, ki se je naprej
kaj so se dogovorili, ne vem, saj
zaslužen sladoled.
zaj dobili ukraden telefon, kar je
o je, da je bilo dekle veselo.

Jolanda Hočevar, ZN 2. d-pti

DOŽIVELI SMO POTRES, PA ŠE UČILI SMO SE O NJEM ...

V nedeljo, 1. novembra, ko sem zjutraj še lepo spala v svoji sobi, se je začelo vse tresti. Mislila sem, da me je prišel buditi oče, vendar ni bil on. Nato sem že slišala, kako je moj mali bratec začel kričati po hiši: »Mami, ati, potres je bil!« Kasneje sem še sama vstala in odšla pogledat, kaj se dogaja. Takoj za tem je pritekla k nam še babica in začela kričati: »Potres je bil, ali ste ga čutili? Jaz sem skoraj dol s stola padla!« Hitro sem odšla pogledat na internet in že je pisalo, da je bil potres. Stric, ki živi v Bušeči vasi, kjer je bil epicenter potresa, je povedal, da je videl, kako so tla valovila in kako je potres potoval naprej. Ko sem naslednji dan odšla v šolo, smo imeli na urniku geografijo. S profesorjem smo se pogovarjali in učili o potresih.

Alja Kranjec, F 1. b

V nedeljo, 1. 11. 2015, ob 8.55 zjutraj se je zgodil potres. Sedela sem na postelji, kar naenkrat pa se je omara začela zibati. Zdelo se mi je čudno in malo sem se prestrašila. Na koncu potresa sem odšla v spodnje nadstropje in vprašala mamo, ali je bil potres. Odgovorila mi je pritrdilno. Ati je bil takrat zunaj in je rekel, da potresa ni ravno čutil. Potres je bil še cel dan aktualna tema v hiši.

Doroteja Zakovšek, F 1. b

Potres, ki se je zgodil 1. 11. 2015 in je imel epicenter v okolici Brežic, sem čutila tudi sama v Krškem. Jaz sem sicer spala, tako da me je potres zbudil. Ati in mami pa sta bila že budna. Ati je mamici rekel, naj gre takoj ven. Jaz pa sem bila še kar v svoji sobi na podstrešju. Nato smo vsi skupaj odšli ven na travo, kjer naj bi bilo najbolj varno. Čez petnajst minut se je zgodil še en potres, sicer malo manjši (slabši), potem pa mu je sledilo še kar nekaj potresov, katerih pa nisem čutila. To je bil oz. sta bila prva potresa v mojem življenju.

Tjaša Virant, FT 1. b

Bilo je nedeljsko jutro, ko smo z družino ravno sedeli za mizo in zajtrkovali. Sredi pogovora smo začutili rahlo tresenje mize. Ko sem pogledala proti televiziji, se je ta nagibala naprej in nazaj. Vsi smo bili tiho, a niti eden ni pomislil, da bi stekli iz hiše, saj je potres kmalu ponehal in se ni zgodilo nič hujšega. Kmalu zatem smo po radiu in televiziji slišali, da je bil potres, ki je imel epicenter v bližini našega kraja.

Adrijana Tomažič, FT 1. b

KEMIK NA KOLESU

KOLESARSTVO JE NJEGOVO ŽIVLJENJE

Gorazd Per je dijak 4. letnika Srednje zdravstvene in kemijske šole, smer kemijski tehnik.

Poleg kemije se zanima tudi za kolesarstvo, za katerega ga je navdušil njegov starejši brat že v osnovni šoli, natančneje v petem razredu, ko je s treniranjem kolesarstva pričel nekaj mesecev pred njim. Takrat se je tudi on odločil, da bo pričel s svojo kolesarsko potjo.

Ko smo se dijaki sedaj že 4. letnika kemije kot razred srečali v prvem letniku, se nam je Gorazd zdel enak nam – eden izmed sošolcev, le da trenira kolesarstvo, a smo kmalu ugotovili, da je v tem zelo uspešen, kar v zadnjem času potrjuje s svojimi izjemnimi dosežki.

Gorazd, tvoji sošolci vemo, da si v zadnjem letu uspešen kolesar. Kakšen je recept za tako dober uspeh?

Posebnega recepta za to ni, potrebuješ pa nekaj talenta, ki ga moraš potem z garanjem na treningih, prehrano in samodisciplino tudi natrenirati, da lahko uspeš.

Kateri so tvoji dosedanji uspehi?

Med največje uspehe štejem 3. mesto na tekmi za pokal narodov med starejšimi mladinci do 19 let v Luksemburgu, 10. mesto na evropskem prvenstvu za mladince, 6. mesto na dirki za pokal narodov med starejšimi mladinci na Češkem, 2., 5., 6. in 9. mesto na mednarodni dirki za mlajše mladince do 17 let na Češkem, 13. mesto na Olimpijskem festivalu evropske mladine, dvakratni naslov državnega prvaka v kategorijah do 15 in do 17 let, naslove državnega podprvaka v kategoriji do 19 let, 5. mesto na mednarodni dirki 1. kategorije Trofeo Buffoni v Italiji, kar je drugi najboljši rezultat slovenskih kolesarjev na tej dirki in zmage, ki sem jih dosegel v Italiji in na Hrvaškem ter zmaga v pokalu Slovenije med kolesarji do 17 in 15 let. Ponosen pa sem tudi na ostale rezultate, ki sem jih dosegel na svetovni in slovenski mladinski ravni.

Poleg tega, da obiskuješ SZKŠ NM, si veliko časa rezerviraš za treninge. Kako poteka tvoj trening? Ali treniraš vsak dan v tednu?

Treninge poskušam čim bolj uskladiti s šolo tako, da v zimskem času, ko so dnevi nekoliko krajši, pridem domov pred nočjo in da imam nato še čas za učenje in nekaj prostega časa. V spomladanskem in poletnem času pa, ko so treningi daljši, si poskušam urnik uskladiti tako, da imam po treningu še čas za učenje in nekaj malega prostega časa, med katerim se po treningu najem, umijem, naredim raztezne vaje, sem na računalniku in grem spat.

Si po vseh treningih uspeš najti čas za prosti čas ali druženje s prijatelji?

Med tednom, ko imamo vsi šolo, se s prijatelji ne videvam, saj imamo vsi svoje obveznosti. Si pa skoraj vedno najdem čas, da si po treningih in učenju najdem tudi nekaj časa zase, da lahko pogledam televizijo ali pa si krajšam čas z računalnikom, gledanjem filmov, serij ... Med vikendom pa poskušam najprej dopoldne in nekaj popoldneva opraviti s treningom in učenjem, potem pa si vzamem čas, da se družim tudi s prijatelji oziroma počnem, kar me najbolj sprosti.

Kako skrbiš za prehrano? Se prehrana na dirkah in treningih razlikuje?

Velike znanosti v prehrani ni, saj tudi v vzdržljivostnem športu velja, da prazna vreča ne stoji pokonci. Poskušam pa paziti, da ne pojem preveč sladkorja in nekaterih nezdravih maščob, večinoma pa se poslužujem ogljikovih hidratov, beljakovin, zelenjave, sadja, potem pa so tu še prehranski dodatki – železo in vitamini. Na tekmovanjih pa poskušam dan ali dva pred tekmo zaužiti čim več ogljikovih hidratov, kot so testenine, riž, krompir; nekaj beljakovin (piščančje meso) in sladkorja.

Vemo, da veliko tekmuješ tudi v tujini. Kje vse si v letošnji sezoni že tekmoval?

Prizorišča tekmovanj se skozi leta spreminjajo. V letošnji sezoni sem največkrat tekmoval v italijanski pokrajini Veneto, v Lombardiji, Toskani, Furlaniji. Potem pa so bile še dirke za pokal narodov med mladinci na severu Francije, Češkem, v Luksemburgu, Švici, evropsko prvenstvo v Tartuju (Estonija) in pa svetovno prvenstvo v Richmondu (ZDA). V preteklih

sezonah pa sem tekmoval tudi na mednarodnih dirkah v Nemčiji, v hrvaški Istri, Avstriji, na evropskem prvenstvu v Nyonu (Švica), svetovnem prvenstvu v Ponferradi (Španija) in Olimpijskem festivalu evropske mladine v Utrechtu na Nizozemskem.

Kakšni so tvoji občutki na dirki? Se razlikujejo na startu in na cilju? Se ti po žilah pretaka veliko adrenalina?

Pred startom poskušam biti čim bolj sproščen, da spravim vso napetost iz sebe. S klubskimi in reprezentančnimi kolegi se pred startom čim bolj zabavamo in se ob tem sprostimo. Po cilju pa so občutki čisto odvisni od doseženega rezultata na tekmi, vedno pa je vzdušje sproščeno. Med tekmo je prisotno veliko adrenalina, predvsem v zadnjih kilometrih tekme in predvsem na dirka za mladinski pokal narodov, ker smo zbrani vsi najboljši mladinci na svetu in kjer se vsak izmed nas hoče dokazati, zato pride med tekmo tudi do padcev. Največ jih je v zadnjih kilometrih, kjer je pri visokih hitrostih okoli 60 km/h veliko prerivanja med tekmovalci.

V katerem slogu kolesarjenja najbolj uživaš?

Najbolj mi je všeč dirkanje na tekmah za svetovni pokal z vsemi najboljšimi mladinci na svetu, ko je v zadnjih kilometrih tekme prisotno veliko adrenalina in kjer moraš biti zelo spreten na kolesu, da ne padeš oz. da se ne zapleteš s katerim izmed tekmecev, ne ostaneš preveč zadaj v skupini ...

Kdo je tvoj vzornik in zakaj?

Nekega posebnega vzornika nimam, najbolj se zgledujem po bratu Davidu, ki mi je bil že od začetka moje kolesarske poti nekakšen vzor zaradi njegovih rezultatov, samodiscipline ...

Vemo, da tudi tvoj brat David trenira kolesarstvo. Ali trenirata skupaj?

Zaenkrat še ne, saj on tekmuje že v članski kategoriji, jaz pa še v mladinski, zato se nama treningi povsem razlikujejo in tudi dnevni urnik imava drugačen. Če pa se med vikendi treningi usklajujejo, pa greva tudi skupaj.

Gorazd še zadnje vprašanje. Kje se vidiš čez 10 let?

Imam željo po tem, da nekoč postanem dober kolesar v kakšni izmed tujih profesionalnih ekip in da se dokažem tudi tam. Do tam pa me čaka še nekaj let treningov in tekem, na katerih se bo potrebno dokazati.

Z Gorazdom sva se pogovarjala Sandi Selan
in David Dragan, sošolca iz K 4. a.

DOPING

Doping so snovi umetnega izvora in vplivajo na športnike, tako fizično kot psihično. To so snovi, ki po eni strani povečujejo mišično maso, vendar imajo tudi veliko hudih stranskih učinkov. Znano je, da jih uporabljajo predvsem profesionalni športniki. V zadnjih devetdesetih letih pa so takšne snovi začeli uporabljati tudi pri amaterskih športih, kar je zelo zaskrbljujoče.

Doping je uporaba snovi, ki bi lahko umetno izboljšale tekmovalčeve fizične in mentalne sposobnosti, s katerimi se povečata vzdržljivost in moč. Prvi, ki naj bi uporabil doping, je bil Filipide, ki je prinesel v Atene sporočilo o zmagi na maratonu. Takrat je moral preteči zelo veliko razdaljo, zato je zaužil snov imenovano OOP (mešanico tobaka in drugih snovi), s katero so drogirali tekmovalne konje leta 800. Droga je tako močno vplivala nanj, da se ni zavedal, da mu odpoveduje srce, zato je predal sporočilo in takoj umrl.

Doping se največ uporablja pri vzdržljivostnih športnih, najbolj pogost je pri kolesarstvu ter atletiki. Najbolj znan kolesar, ki je zlorabljal šport z učinki dopinga, je

Lance Armstrong, ki je sedemkrat zapored zmagal najprestižnejšo dirko v kolesarstvu Le Tour de France. Vsi naslovi so mu bili odvzeti zaradi uživanja prepovedanih snovi med dirko.

Če tekmovalec jemlje prepovedane snovi in v kasnejšem obdobju preneha, se lahko še vedno dokaže, da je tekmovalec jemal prepovedane snovi na podlagi analize DNK.

Tekmovalci, ki uživajo poživila, imajo občutek moči, saj na koncu treninga ali tekmovanja ne čutijo izčrpanosti, kot jo čuti normalen

tekmovalec. Doping povečuje mišično maso, v krvi naraste število rdečih krvnih teles, ki pripomorejo k večjemu pretoku kisika v mišicah.

Usodne posledice dopinga so: infarkt, povečanje krvnega pritiska, nastanek strdkov v žilah, tromboza, razne vrste rakavih obolenj ter celo takojšnja smrt, če je odmerek prevelik.

David Koračin, Z 1. a

SANJE: obrezovanje večkotnikov v kroge, po možnosti čim manjšega premera (1. DEL)

Pozno je že in ploščice, položene po tleh balkona, na katerem slonim, so še vedno mokre od dežja. Stojim na prstih in gledam v noč. Počutim se majhno, ampak svobodno. Mislim, da so zvezde kot oči, ki ne obsojajo in dovolijo sanjati. Razmišljam o vesolju in se počutim še manjše. Kako naj se soočim ne le z neznanim, ampak tudi s tistim, česar sploh ni mogoče spoznati? Kako se soočiti z vsakdanjimi stvarmi, kako gledati in kako resnično videti? Kar vemo o nas samih, je obupno pomanjkljivo, kar pa me naredi naravnost obupano, pa je človeška uničevalna narava, naši odnosi, naše sovraštvo do neznanega, drugačnega.

Utrujena sem, utrujena čakanja, da svet postane čudovit, ljudje prijazni, edina vera pa ljubezen. Hočem škarje, hočem prerezati vrvi, ki so kot pri lutkah pritrjene na nas, hočem prerezati planet, hočem videti, kaj nas žre, kakšen strup izčrpava naš planet, od koga so te kosti, polne zlobe in pohlepa. Moja glava je težka, srce boli. Nočem več razmišljati, vendar misli prihajajo, vprašanja ostajajo, moj jaz zahteva odgovore.

Pihati je začel veter, zebe me, okoli luči pa se je zbrala kopica različnih žuželk. Zdi se kot da častijo luč, plešejo okoli nje in se zahvaljujejo svetlobi v njihovem življenju.

Sanjam o idealnem svetu in idealnih ljudeh, kjer so misli svetle, srce ni zlomljeno, zbudim pa se v svetu, obrnjenem na glavo. Svet, v katerega sem verjela, ko so bolečino poznala samo moja kolena in ko so oči brale nešteto vrstic pravljič, je daleč, ta svet mi je tuj, skoraj pozabljen. Prikličem ga sem, v spanju, ko

moje telo obleži na postelji, ko se moje misli sestavljajo in mi slikajo dogodke za zaprtimi očmi ...

Spet sem v sobi, zgrabim odejo, se ogrnem, naredim požirka mlačnega čaja in odprem prenosnik. Vstopi, vpiši se. »Guglam« facebook. Vstopi v svet, ki ni resničen, vendar daje mladostnikom v družbi veljavo, kot spričevalo, le da je to bolj potrdilo, dokazilo, da jaz nekaj veljam. En klik stran od mojega navzven popolnega, boljšega kot tvojega življenja. Predstavi se v najboljši luči. Naredi tako, da te bodo ljudje oboževali. Pretvarjajmo se. Vlit ti bo pogum, razgali se.

Smo ljudje postali polni samega sebe, smo se res postavili v center vsega, kar se dogaja? Lačni smo, lačni besed, komplimentov, polnih pretiravanja. Naše želje so nepotešljive, samo želimo, vsi bi radi samo imeli, jemali od drugih, kopicili nekje, radi bi bili vredni, vredni ljubezni, ki jo je družba nadomestila s stvarmi. Ne izražamo se, vlogo izražanja puščamo našim stvarjem, oblekam, uram, torbicam, one bodo največ povedale, one so tiste stvari, ki za nas ne bodo nikoli dovolj nove, njihova vrednost nikoli dovolj visoka ...

Namesto grenke črne kave to jutro pijem tako z mlekom. Ne potrebujem več samo črne kave, da me zbudi, saj me življenje ni utrudilo in morda zraven kave ne potrebujem stresati še belega prahu, kot ga imajo vile, da bi moj nasmeh postal sladek, občutek pa evforičen. Danes se lahko pogledam v ogledalo, ne da bi videla spodrsnjaje prejšnjih luninih mesecev in prejšnjih življenj ...

Danes sem modra, jutri pa spijem zelen napoj, kajti jutri modra v družbi ne bo zaželeno. Modra jaz, moje oči in nebo. Jutri bo modra utišana in ne bo imela prostora v izložbi, postavljena ob stran, na tla, ob steno, tam v temno skladišče in bo čakala na sebi enake ali celo bolj modre, na tiste, ki ne bodo ugajali, tiste, ki ne bodo spili vsega, kar jim je porinjeno v roke. Modro se

vpraša, modro premisli. Ampak modro bo popravljeno z rdečo, tako da bodo napake jasno izpostavljene ...

Še vedno sanjam, pa vendar ne vem, skozi katere oči gledam. Sem le opazovalec, sem kritik, sem še en človek, ki nisem jaz, pa vidim skozi njegove oči. Ocenim, ali je črno na moji duši postalo sivo, vem pa, da sivo ne bo nikoli več belo, saj se tega ne da pobeliti, prikriti. Ocenjujem, ali so sedaj moje misli na mestu in ali se moje mnenje končno sklada z množico ljudi, ki imajo na glavi rožnata očala in slišijo, kar hočejo slišati, koder vlada ego in je moje srce premehko, a še vseeno dovolj močno, da se vedno znova odloča delovati ...

SE NADALJUJE ...

Natja Božičnik, ZN 3. c

Erika Kofalt, FT 2. a

Kako dobro poznam Novo mesto?

1. Kdo je župan Mestne občine Novo mesto?

- a) Zoran Janković
- b) Gregor Macedoni
- c) Alojz Muhič

2. Katera reka teče skozi Novo mesto?

- a) Krka
- b) Mura
- c) Sava

3. Kdo je bil Leon Štukelj?

- a) profesor matematike
- b) pravnik in olimpijski šampion
- c) dirigent

4. Kdo je bil znan grafik in slikar, rojen v Novem mestu?

- a) Anton Podbevšek
- b) Janez Trdina
- c) Božidar Jakac

5. Kje leži Novo mesto?

- a) na severno-vzhodni legi
- b) na jugo-vzhodni legi
- c) na vzhodni legi

6. Poštna številka Novega mesta je ...

- a) 8000
- b) 8310
- c) 1000

7. Kolikšno nadmorsko višino ima Novo mesto?

- a) 2864 m
- b) 238 m
- c) 202 m

8. V katero pokrajino spada Novo mesto?

- a) Prekmurje
- b) Dolenjska
- c) Koroška

9. Kdo je ustanovitelj Novega mesta?

- a) France Prešeren
- b) Valentin Vodnik
- c) Rudolf Maister

10. Novo mesto je ...

- a) mesto živega srebra
- b) mesto kremšnit
- c) mesto situl

Ana Lazarević, Maša Urekar,
Jana Tisovic, Z 1. a

»FAZANI« 2015/16

Razred B1. a

Razred F1. a

Razred F1. b

Razred F1. c

Razred K1 .a

Razred K1 .b

Razred KZ1. a

Razred Z1. a

Razred Z1. b

Razred Z1. c

ODKRITI TALENT

Na našo šolo v program kemijski tehnik hodi tudi Klara Smolič. V sproščenem vzdušju smo se z njo pogovarjale tudi sošolke in jo vprašale po njenem uspehu streljanja z zračno pištolo.

1. Kako si sploh prišla do ideje, da bi streljala z zračno pištolo?

Za ta šport v osnovni šoli sploh nisem vedela, da obstaja. V drugem letniku pa me je prijateljica, ki strelja s puško, prepričala v to, da sem za tekmovanje srednjih šol dopolnila ekipo pištolašic. Ko so mi prvič pokazali, kako se strelja, so v meni menda odkrili skriti talent. Bilo je veliko navdušenja za streljanje z moje strani, tako da sem s streljanjem nadaljevala. V začetku zgolj zaradi tega, ker sem se tam res sprostila in "odstreljala" vse težave stran, čeprav le za kratek čas.

2. Kakšen je bil prvi občutek, ko si prvič začela streljati z zračno pištolo?

Na začetku me je bilo malo strah, ker nikoli prej sploh nisem držala kakršnega koli podobnega orožja v roki. Vendar mi je že po nekaj streljih postalo všeč.

3. Kako je potekala tvoja pot do kluba?

Kmalu po šolskem tekmovanju so me trenerji iz kluba vprašali, če bi se včlanila v klub, da bi lahko hodila še na druga tekmovanja. Po pogovoru doma sem se včlanila ter dokaj redno nadaljevala s treningi. Rezultati so bili kmalu vidni, saj sem bila že po mojem prvem državnem prvenstvu povabljen na priprave za reprezentanco in perspektivne strelce, ki so potekale med jesenskimi počitnicami na Ptuj. V pričakovanju novih izkušenj sem se teh z veseljem udeležila.

4. Kakšne imaš cilje/želje za naprej?

Želje in cilji za naprej so, da bi dosegala vse boljše rezultate, da predvsem sebi dokažem, kaj zmorem, sploh v takem nevsakdanjem športu.

5. Ali moraš sama kupiti opremo ali ti jo kupijo v klubu?

Pištolo imam sedaj še izposojeno iz kluba, vendar že razmišljamo o nakupu nove pištole. Kar pa se tiče opreme, imam svojo, kajti potrebujem le trenirko in nimam posebnega jopiča ter hlač tako kot strelci s puško.

7. Kako se usklajuješ s šolskimi obveznostmi in treningi?

Zaenkrat to še kar uspešno. Zaradi oddaljenosti strelišča od doma grem na trening takoj po šoli ter potem pozno popoldne izkoristim za naloge ter učenje. Sem pa zelo vesela, da imam status, saj zaradi njega veliko lažje usklajujem šolo in treninge.

Teja, Nastja, Tadeja, K 3. a

Sprašujem se, kaj storiti.

Vztrajati ali pozabiti?

Ponos mi ne da,
da brezбриžno bi odšla.

Preveč mi pomeni,
ogromno ve o meni.

Zaupam mu, verjamem vanj,
še vedno preveč mislim nanj.

Nočem biti tarča posmeha
in da me vsi tolažijo;
hočem le, da čim prej pozabijo!

Mislim, da storila sem napako,
izbrala ljubezen;
iz prijateljstva naredila spako.

Svetlana Gotovac, FT 1. c

PREHLAD

Internetni vir

Mogoče gre res "samo za prehlad", vendar ga nikakor ne podcenjujte. Prehlad je namreč najpogostejše nalezljivo virusno obolenje zgornjih dihalnih poti. Povzroča ga več kot 200 različnih virusov, ki prizadenejo sluznice dihal. Na srečo pa lahko s hitrim ukrepanjem ublažimo vsaj

nekaj bolečin in nadlog, ki jih prehlad prinaša. Tako lahko ob prvih znakih, kot so bolečine v grlu in žrelu, kašelj, zamašen nos, izcedek iz nosu in hripavost, nemudoma ukrepamo z različnimi pripravki, zdravili ali metodami. Nekaj predlogov, kako čim prej odpraviti prehlad, pa so dijaki Z 2. b tudi zapisali.

»Kadar sem prehlajena, si ponavadi pripravim čaj in pojem žlico medu. Sicer pa se toplo oblečem in počivam. Jem toplo juho in čim več zelenjave ter sadja. Pijem tudi veliko vode in včasih tudi limonado.«

»Kadar sem prehlajena, počivam in pijem veliko tekočine (npr. nesladkan čaj). Zaužijem čimveč vitaminov in mineralov. Ne jem mrzlih jedi in ne pijem ledenih tekočin.«

»Ko sem prehlajena, veliko počivam in pijem topel čaj z medom in limono. Ponavadi skupaj s prehladom pride tudi glavobol ali celo vročina, zato takrat vzamem še kakšen lekadol.«

»Kadar smo prehlajeni, moramo veliko počivati in piti čaj ter limonado. Včasih pomaga tudi, če vzamemo kakšne domače pripravke (npr. smrekove vršičke).

Internetni vir

»Ko sem prehlajena, pomagata med in limona. Kljub prehladu pa še vedno počnem svoje najljubše reči npr. igranje igrice in klepetanje s prijatelji.«

»Pijem veliko tekočine ter počivam. Dobro se oblečem, da me ne zebe.«

»Najprej si pripravim čaj ali kakav in se dobro najem (ponavadi je to pita). Potem se naspim in sem zdrav.«

»Ko se me loti prehlad, si navadno skuham čaj, se zavijem pod odejo, nosim topla oblačila in si skuham juho.«

»Pojem veliko vitaminov za boljši imunski sistem, počivam ter pijem veliko čaja.«

Anamarija Rožman in Sabina Tomše, Z 2. b

LIMONOVEC (Citrus limon)

Limonovec je do 5 m visoko drevo, ki izvira iz Indije. Njegov plod – limona ima številne zdravilne učinke, uporabljali pa so jo že stoletja nazaj. Pomorščaki so jedli limone, da so jih ščitile pred skorbutom (bolezen, ki je posledica pomanjkanja vitamina C). Dolgo časa so bile limone simbol življenjske moči, uporabljali so jih za zaščito pred demoni in kugi.

Limone vsebujejo približno 90 % vode, 5–7 % citronske kisline in vitamine A, B1, B2, C in P ter rudninske snovi: natrij, kalij, kalcij, železo, fosfor, silicij. Energijska vrednost limoninega soka pa je 105 kJ/100 g (25 kcal).

Limono lahko uživamo na različne načine. Lahko jo jemo kot sadež, z njo začinimo solato, iztisnemo sok v kozarec mlačne vode in popijemo na tešče – limonada ...

Limona ima številne zdravilne učinke: je naravni antiseptik, antidepresiv, diuretik, imunostimulans, deluje protimikrobno, protibakterijsko, protiglivično. Prav tako blagodejno deluje na želodec, preprečuje zaprtost, ureja prebavo, preprečuje nastajanje sluzi v pljučih, blaži simptome astme, odstranjuje bradavice. Za odstranjevanje bradavic kanemo malo limoninega soka na vato in pritisnemo na bradavico. Ponavljamo nekaj dni, dokler bradavica ne izgine. Limona tudi krepi nohte, beli zobe in utrjuje dlesni, blaži zobobol, stimulira delovanje ledvic, odpravlja ledvične kamne, uravnava krvni tlak, preprečuje zakisanost organizma. Limona kljub svoji kislosti v telesu deluje alkalno, kar je glavni vzrok, da odganja rakava obolenja. V takšnem okolju se rakave celice ne morejo razvijati. Limona lahko uniči maligne celice in se bori proti dvajsetim vrstam raka (rak debelega črevesja, dojke, prostate, pljuč, ščitnice ...). Raziskave so pokazale, da limona kar desetisočkrat močnejše vpliva na rakave celice kot kemoterapija. Poleg tega limona ne uničuje zdravih celic. Eterično olje se uporablja v industriji parfumov in mil. Lupine odganjajo molje, prerezane limone pa mravlje. Limone se uporabljajo tudi v farmaciji za izboljšanje okusa izdelkom.

Limona je torej »čudežno zdravilo« pri številnih težavah. Kljub vsem zdravilnim učinkom pa je premalo cenjena.

Maja Pene in Mehridžana Dizdarević, F 2. b

Črno-beli svet

Ti si črn,
jaz sem bela,
skupaj sva
zelo vesela.

Sva kot
tipke na klavirju,
kakor svinčnik
na belem papirju.

Ne moti naju,
da sva različna,
saj sva mlada
in res mična.

Kaj se bi zgodilo,
če bi bili enaki,
bilo bi res otožno
in ne bi bili veseljaki.

Če hočeš nove ljudi spoznati,
naju moraš obiskati,
saj ne sodiva po izgledu,
ker resnica skriva se v
pogledu.

Anja Vidovič, FT 1. c

MISLI OB PREJEMU KLJUČA

- Ko smo izvedeli, da smo bili izbrani med najboljše tri oddelke tretjih letnikov za skrbništvo ključa, smo bili zelo veseli, saj smo si ključ zelo želeli.
- Izbrali smo pravo ekipo za tekmovanje, saj so se naši sošolci in sošolke močno trudili in tako nam je uspelo priboriti si prvo mesto.
- Zelo smo bili ponosni, ker se nam je uspelo uvrstiti na prvo mesto na igrah.
- S ponosom, da smo najboljši na šoli, smo zaprisegli pred celo šolo, da se bomo trudili še naprej za dober uspeh in ugled naše šole.

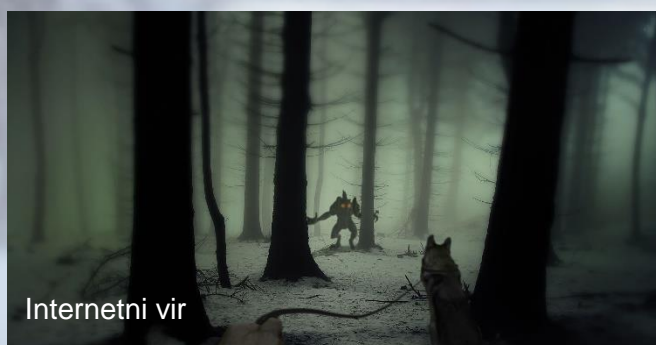
Dijaki K 4. a

I SAW YOU

A few week ago I was walking my dog through the woods like any other August day. I wasn't really thinking about where we were going because I had a lot on my mind, so I let my dog lead the way.

Halfway through, my dog stopped and sat down. He was oddly quiet and calm. Suddenly, my head was clear and I realized we were lost. I'd never been in that part of the forest before. It was dark, foggy and foreign to me. I was looking for a way back, but somehow I didn't see the path at first, so I started walking around to find it. When I found it, I called my dog, but he didn't seem to hear me. He was looking at something in the bushes. I wanted to see what he was looking at, so I went to the bushes. For a while I stood there looking around when I noticed something in the distance. I couldn't tell what it was at first, but then a big shadowy figure stepped a bit forward very slowly. At that point my heart started pounding very fast. I was still observing the creature and it looked like a human being, but it had horns, big orange eyes

that were glowing in the dark, a long tail, big claws on its hands and instead of feet it had hooves. The more I was looking at it, the scarier it got. I was starting to feel cold.

A few seconds later, which seemed like minutes, my dog started barking, so I looked away for a brief second, but when I looked back the creature had vanished. It was getting late so I headed back home.

When we finally got home, I noticed my dog had a weird locket on his collar. I took it off and opened it. There was something

written in it. At first glance I didn't know what it said but then I thought it might be a mirror image of something. I wrote down on a piece of paper what it said, flipped the paper over and looked under a lamp. It said "I SAW YOU". My breathing got faster and faster as I felt that cold again. I felt like the devil creature came back home with me. I started to panic so I put the locket in the top drawer of my nightstand. I went to bed after that and the next morning there was no locket in the top drawer.

Sandi Selan, K 4. a

A SHOCKING EXPERIENCE

It was a foggy December's day in 2009. My brother just got his driver's license and he was very happy about it. He could finally go wherever he wanted without asking parents to drive him. Few days before, it had snowed so the roads those days were icy and slippery.

It was the day before Christmas and our family was preparing dinner. My brother and I decided that we were going to the groceries store to buy last few things for dinner to be perfect. Since we're living in a village, the store was pretty far away so we took mom's car and left home. As we were driving down the road and passing cars, we saw a very wide oncoming truck.

My brother started braking and tried to get as much space as needed to get pass the truck without crashing. The road was slippery and the car couldn't stay on it. I swear my heart stopped for a moment. The car flew off the road, flipped two times and landed two meters away from the river. My hands were shaking and my heart was beating like crazy. I turned to my brother asking

him if he was okay. He just nodded and I could see the cut on his forehead which he got from hitting the steering wheel.

After a while when we got out of the car, the police and the ambulance came. A lot of people gathered around and watched what had happened. The car was badly damaged from the wheels to the top, but we got out with just few bruises. Our mom was crying when she got there and she hugged us tight. She was happy that we were still alive.

Gabrijela Pleterski, KT 4. a

NEUES JAHR – NEUE (ALTE) WÜNSCHE

Wir haben die Schüler der Klasse FT 3.b nach ihren Wünschen für das neue Jahr gefragt und ein paar originellste gesammelt:

Für das neue Jahr wünsche ich mir,

- endlich einen festen Freund,
- warme Winterschuhe, in denen es mir nicht kalt wird,
- unbegrenzte gratis Gutscheine für alle Modegeschäfte,
- dass es keinen dritten Weltkrieg gibt,
- dass die Schulwoche nur zwei Tage dauert und das Wochenende 5 Tage,
- dass ich alle meine Passworte im Gedächtnis behalten kann,
- dass alles, was ich gelesen habe, in meinem Kopf bleibt,
- dass mein Gehirn zum Supergehirn wird,
- dass ich Ironman-Kleidung tragen darf,
- dass der Kühlschrank bei uns zu Hause immer voll mit dem Essen ist, das ich am meisten mag,
- dass die Milka-Schokolade immer in meiner Nähe ist.

Und hier noch ein besonderer Brief an den lieben Weihnachtsmann (geschrieben von Tadej).

Lieber Weihnachtsmann,

ich wünsche mir ein neues Fahrrad. Vielleicht hört sich das komisch, aber wenn ich dir sage, dass das ein 30 Kilo schweres

Fahrrad aus Gold ist, wir dein Lächeln wahrscheinlich vom Gesicht verschwinden. Es soll Frieden geben auf der Erde, wir haben ja genug Probleme mit der Politik. Und der Krieg in Syrien soll endlich enden, damit die Flüchtlinge in ihre Heimat zurückkehren können. Alle diese Wünsche sollen in Erfüllung gehen und der Wolf wird satt und das Schaf bleibt verschont!

Dein Tadej

Haiku Z 2. b

Snežinka leti,
v vrtincu se iskri.
Na dlani umre.

Diana, Zala,
Erazem, Z 2. b

Kjer Krka teče,
mirno ljudstvo govori
lepotici nji.

Na polju stojim,
opazujem naravo
kako mirno je.
Kuharski madež
o kako je prekleti,
se ne očisti.

Timotej in
Anja, Z 2. b

Haiku Z 1. c

Kaj je ljubezen?
Ljubezen je bolezen.
Zdravila pa ni.
Lepota ni vse.
Zato le potrudi se
da si to, kar si.

Erika in Maja

Ljubezen je kot
mavrica sreče, ki te
razveseljuje.
Prijatelj, ki te
ima rad, te ne izda.
Je tvoj zaveznik.

Vjose in Blažka

Spanje je lepo,
takrat te nihče ne moti.
Lepo se imam.
Šola ni šala,
ampak šala je šola,
zato se nasmej.

Sara in Neža

Ljubezen greje,
ampak drva so zakon.
To je logično.

Blažka in Sara

Moja ljubezen.

Nina in Urška

Njega imam najraje.
Ker ga pogrešam.

Nuša in Špela

Prečudovito
je nebo in lepota.
Vse okoli nas.

Lara in Maruša

EIN HELD

Ein Held. Jeder weiß, was das Wort bedeutet, aber verstehen wir es wirklich?

Zum Beispiel, für jemanden kann ein Held seine Mutter, seine Tante oder sein Bruder oder Großvater oder ein anderes Familienmitglied sein, jemand, der ihn inspiriert. Vielleicht liegt das an seinen Leistungen oder seinem Lebensgefühl, oder vielleicht einfach aus dem Grund, weil diese Person die Unterstützung und Sicherheit präsentiert, nach denen wir uns an einem Punkt unseres Lebens alle so sehr sehnen.

Für andere könnte ein Held ihr liebster Freund sein, der erreicht hat, was als unmögliches Ziel erschien. Oder vielleicht derjenige, der in seinem Leben den harten Boden berührt hat, aber sein heftiger Wunsch nach Leben und Erfolg brachte ihn ins Leben zurück.

Der Held ist auch derjenige, der alles, was man sich nur wünschen kann, hatte, aber sein Vermögen an Menschen in Not schenkte.

Dann gibt es die guten alten Comics, in denen Superhelden leben, die wir alle kennen. Wer kennt doch nicht die Abenteuer, in denen Superhelden menschliche Leben retten?

Natürlich dürfen wir nicht auf die wahren Helden unseres Alltags vergessen, die wir zu oft für selbstverständlich halten: Feuerwehrleute, Polizisten und Soldaten. Was immer wir auch glauben, stellen sie den besseren Teil unserer sonst nicht so guten Gesellschaft dar.

Dies sind nur einige in der Menge von Kandidaten für die Helden. Mein Held könnte einer von ihnen, oder sie alle oder doch keiner

von ihnen sein. Die Möglichkeiten sind wirklich endlos. Wenn du einen Helden finden willst, bleib kurz stehen, schau dich um, denn jeder weiß, Helden verstecken sich auf ungewöhnlichsten Orten. So, weißt du schon, wer dein Held ist?

Tea Žura, ZN 3. a

WHO IS NEXT?

One day last summer, far up in the mountains, there was an old abandoned log cabin. Nobody had ever dared to stay a night in that cottage, because it had dark rumours about a creature that killed people at night.

One day four friends decided to visit the cabin, although they knew about the rumours. They didn't believe in stories and rumours, so they decided to spend time at the log cabin anyway. They packed clothes, food and some alcohol just because they

wanted to do thing a little bit more interesting and fun. The cabin was three hours away from home. When they arrived, it all seemed normal. Soon it got dark and the creature came out of the woods.

They were having fun inside the cabin when

suddenly one of the four friends heard something very strange. They looked outside the cabin when suddenly the door closed. They didn't know what was going on, so they looked through the

window. Inside the cabin stood a woman with long black hair, a long white robe with bloody stains, and she had a saw in her hand. They couldn't see her face. At first they thought it was just a joke, because one of them was missing. They started to call him but he didn't answer. When they looked back through the window, the woman was gone, but on the ground there was their friend lying with his throat cut and right beside him was a message written in blood saying "Who is next?"

In the end they were all dead...

Just kidding, this was only a dream.

Barbara Pucelj, KT 4. a

Pesem o življenju

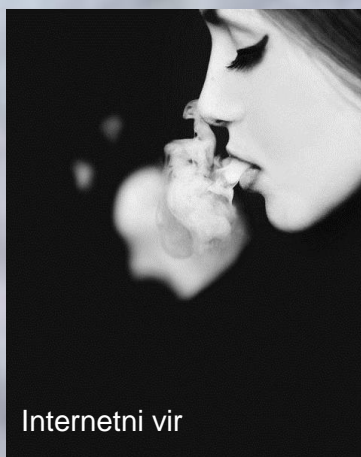
Prišla je v Novo mesto,
tam šolo
obiskovala vestno.

A žal je padla
v slabo družbo
in s težavo
našla službo.

Vedno za vogale
je hodila,
kjer travo in druge reči
je kadila.

Rada je veliko pila,
zato se večkrat v
bolnici je zbudila.

Nekoč je vzela
veliko dozo heroina
in komaj si življenje je rešila.

Tedaj je spoznala,
da droga ni šala,
zato je pri mami
pomoč poiskala.

Odpeljala jo je v komuno,
kjer spoznala je prijazno
nuno.

Ta pomagala ji je,
da najde smisel
in zasvojenosti odvadi se.

Anja Vidovič, FT 1. c

Prvič srednješolci

Spet novo leto naokoli,
novi obrazi in prostori.
Letos še težje bo,
saj 1. letnik smo.

Starši nam težijo,
da zgodaj vstajamo,
da šolo ne zamudimo
in ukora ne dobimo.

Čeprav vsa ta leta
govorili smo učiteljica,
tu drugačna je beseda,
saj pravimo profesorica.

Ker 1. letnik smo,
tudi nove jezike
spoznavamo.

Latinščino in nemščino,
se učiti začenjamo.

A najraje odmor imamo,
še rajši minute zadnjih ur,
da zvonec končno zazvoni
in nam nasmeh prikrasi.

Katja Vidrih, Z 1. a

»CVETKE« IZ KNJIŽNICE

Novo šolsko leto je tudi šolsko knjižnico že kar globoko posrkalo v svoj tok. Za nami je septembrska gneča ob delitvi učbenikov iz učbeniškega sklada. Utrip knjižnice pa se je vrnil v svoje običajne tirnice. Dijaki zdravstvene in kemijske šole so pogosti obiskovalci knjižnice.

Najbolj izposojeni so še vedno učbeniki, ki jih dijaki pozabijo doma, ali pa zaradi svojih »velikih« dimenzij ne spravijo v torbico, profesorji pa jih pri pouku vztrajno zahtevajo. Tudi knjige za domače branje ostajajo aktualne.

Največkrat izposojena leposlovna dela so tako v teh prvih mesecih standardno Sofoklejeva Antigona in Kralj Ojdip, Cankarjevi Hlapci in Na klancu pa Zgodbe svetega pisma in še kakšen naslov iz načrta domačega branja bi se našel.

Najbolj brana knjiga izven programa obveznega branja je bila v septembru Šaman Noaha Gordona.

Šaman je družinska zgodovinska saga epskih razsežnosti: slikovita podoba dveh zdravnikov družine Cole in žensk, ki ju ljubita, brutalnega umora, zatiranja Indijancev in temnopoltih, morije med severom in jugom ter zdravstva, ki se s silovito naglico dviga iz neznanstvenih temnih stoletij.

V oktobru pa so bralci največ posegali po knjigi Cassandre Clare Mesto izgubljenih duš.

Ljubezen. Kri. Izdaja. Maščevanje. Lovcem senc grozi poguba

Peti roman iz serije Kronike podzemlja razkriva skrivnostni svet lovcev senc, demonov, vampirjev, volkodlakov, angelov in vil, v katerem je ljubezen iznajdljiva in odrešilna.

Še vedno so iskano branje vsi odtenki sive, pa zgodbe, ki se dogajajo na različnih ulicah in skandinavski kriminalni romani.

Med iskanjem gradiva za uporabnike pa moramo biti knjižničarke še posebej iznajdljive in spretno pri ugibanju, katero knjigo želijo dijaki, saj so njihovi naslovi za različna dela včasih zelo prilagojeni.

Tako je nekdo pred počitnicami iskal knjigo »Kako je angleščina težka v 2. a zdravstvene nege«. (Naslov knjige je Ali je angleščina v 2. letniku srednje šole res tako težka).

Iščejo tudi:

Samorodce in Samozrastnike (Prežihov Voranc: Samorastniki)

Antigóno, Homero od Odiseja, Antigono od Odiseja (Sofokles: Antigona)

Salomna, Salamo, Salomé (Oscar Wilde: Saloma)

Govoreča gospa, Gospa govori, Gospa k' govori (Gustave Flaubert: Gospa Bovaryjeva)

Atomski atlas (Anatomski atlas)

Pesniško zbirko od Draga Tinketeja (Dragotin Kette)

Seveda dijaki potrebujejo tudi čisto tanke, pa temne, plave in še kakšne knjige.

Vse te in še marsikaj lahko najdete na policah v knjižnici, kjer smo 3. decembra zaključili 5-letno inventuro, ki ni trajala 5 let, ampak jo moramo izvesti vsakih 5 let.

Marija Debevc Rakoše

PROTESTNI SHOD

V zadnjem mesecu je bilo veliko govora o beguncih. Predvsem o tem, ali jih naj spustimo v našo državo ali ne. Zato sta v petek, 25. septembra 2015, v Ljubljani potekala dva shoda; »za« in »proti« beguncem. Podporniki beguncev so se pod geslom »Festival odprtih meja za vse« zbrali ob 17. uri na Prešernovem trgu in se nato sprehodili do Miklošičevega parka. Nosili so razne transparente z gesli: Mostovi, ne zidovi, Pozor meja ... Shod so nato nadaljevali s kulturnim programom; z recitacijami in glasbenim nastopom. Med njimi so se našle tudi izzivalne osebe, ki so poskusile narediti izgred na nasprotnem shodu. Sama sem se udeležila shoda proti beguncem, ki je potekal pod geslom »Slovenija, zavaruj meje!«. Ta je potekal od 17.45 naprej na Trgu republike. Kljub veliki potrditvi o udeležbi dogodka na Facebooku se nas je zbralo le okoli 300. Tudi mi smo imeli s sabo transparente, pa tudi slovenske zastave. Ko smo se zbrali, smo se odpravili proti stavbi vlade. Na poti, pa tudi pred stavbo, smo vzklikali: »Za Slovenijo, zaprite meje!« Kasneje, ko smo se podali po ulicah Ljubljane, pa smo vzklikali tudi druga gesla (npr. Stop islamu; Slovenija prebudi se!). Na takem dogodku sem bila prvič, zato mi je bilo vse precej novo. Na protestu je bilo opaziti zelo veliko starostno razliko med udeleženci. Nismo bili samo mladi, vendar pa je bilo med nami tudi veliko starejših, ki so se z zanimanjem pridružili shodu tudi na ulici. Shod je potekal zelo mirno. Ves čas so bili z nami policisti, ki so nadzorovali obnašanje. Pogovarjali pa smo se tudi z enim izmed njih, ki je bil zadolžen za varovanje meje.

Povedal nam je veliko zanimivih stvari. Z našim shodom smo želeli tudi izraziti željo po miru v Siriji in Iraku, saj bi to posledično pomenilo konec migracij in večjo varnost za ohranitev naše kulture, običajev in na sploh vse države.

Nastja Gal, K 3. b

Sonet

I'm a soldier,
they train me to be strong,
I'm committed to my country,
what can I give more?

It's the life I'm forced to live,
I have nothing more to give,
I left my beloved,
for the war that's not my
thing.

I sacrificed for you,
so that your children can go
to school,
that's what I have to prove.
I'm a soldier,

I promise I'll keep you safe,
I will put my life to that.

With my mind and my gun,
I will fight the war,
I have to show no fear,
I have to be brave.

I have to walk straight ahead,
there's no turning back,
now on the ground,
I feel no regret.

I'm fighting for good,
I'm fighting for mercy,
Oh shit! There's a kid in front
of me...

With my mind and my gun,
I shoot at everyone,
behold, I'm crying for the first
time.

On the battlefield,
with guns and tops, banging
on the ground,
I stand helpless waiting for
my move,
I stand hopeless for the next
day to come.

Today I saw the end,
right through the head,
bullet crossed my brains
and lifted me up in the air.

I saw a girl,
little innocent baby girl
and she cried when her man
went to war.
On the battlefield,
crying for my baby, hoping to
see her again

and wishing she will turn out
to be okay.

My man went to war,
to fight the strangers he does
not know,
to be the hero of his country,
he left me here all alone.

I love him with all my heart,
I cry almost every night,
I pray for him to come back,
to live with me for the rest of
his life.

Months went by,
his last letter was in May,
I'm losing grip, please come
back to sight.

My man went to war,
suddenly,
a policeman at my door...
I'm standing at the funeral,
tears streaming down my
face,

I'm looking up to heaven,
wondering if there's his
place.

I'm standing on his grave,
with the national flag in my
hands,
cursing at you,
“why did you have to go?!”

I'm alone,
all friends are gone,
only darkness is spreading in
my soul.

I'm standing at the funeral,
after all the people are gone,
and I collapse to ground.

Through the storm,
my man has fallen in the war,
the moon is full,
I see his face staring in the
wall.

A year went by,
I still miss his light,
hoping to come back,

I took my own life.

I can never feel pain again,
we can be together,
we can be together for
eternity.

Through the storm,
I didn't know where to go,
then I saw him, and I broke.

At the time I was in heaven,
I saw no war,
then I looked down on the
earth,
people were fighting for
some gold.

I can't understand,
why this didn't come to an
end,
war is still going on,

people are still fighting with
no regret.

Where is this going to?
Why is this happening,
when we can live in peace?

At the time I was in heaven,
I wanted to show people
something,
I wanted them to know what I
went through.

Please take my advice,
end this war now.
More people will be hurt,
more people will die.

I almost believed,
I was doing good for all the
people,
then I shot that kid,
and I felt sick.

Oh look,
the moon is full again,
like on the night they took my
life.

Please take my advice
you look perfect tonight,
be no fool, don't start the war
on yourself.

Sara Štibernik, Z 2. a

Z ANIMIRANIM FILMOM V DUBROVNIK

"Brd run" je animirani filmček, ki se je po velikem presenečenju uvrstil na Filmski festival v Dubrovniku 2015 (DUFF). Tako se je novomeška ekipa v četrtek, 15. 10. 2015, ob 9. uri z mini avtobusom odpravila na Hrvaško. Odšli smo z velikim navdušenjem in upanjem, da bomo lahko še zadnjič v tem letu izkoristili morje.

"Brko", šofer našega avtobusa, nas je lepo in varno pripeljal v ne ravno sončen Dubrovnik. Tam smo se nastanili v hotel z dvema zvezdicama Adriatic. Ob 20.00 je bila otvoritev festivala, do takrat pa smo imeli še nekaj časa, da se vselimo v sobe, ki so bile zelo lepo opremljene, najpomembnejši pa je bil prečudovit pogled na morje. V sklopu festivala smo dobili karto za mestni avtobus, določene muzeje, gondolo in bone za hrano v določenih restavracijah. Na otvoritev festivala smo se odpravili v stari del mesta, ki je oddaljen 15 minut vožnje z avtobusom, v kino "Sloboda". Tam se je ves vikend predvajalo 7 projekcij, ki so jih pod "strogim očesom" ocenjevali sodniki. Bilo je več filmskih kategorij – animirani, dokumentarni, igrani in prosti film. Te kategorije pa so se delile po starosti, in sicer pod in nad 15 let. Naš filmček se je predvajal takoj po otvoritvi na 1. projekciji, za tem pa je sledila manjša "pojedina". Na koncu smo se utrujeni od vožnje vrnili nazaj v hotel in za to izpustili "Koktail party" v klubu Lazareti, ki je bil namenjen nam, DUFF-ovcem.

Naslednji dan smo kljub dežju imeli kar nekaj načrtov. Najprej smo šli na zajtrk v hotelsko restavracijo, kjer sem bil kar impresioniran, saj smo imeli "ruski bife", kjer pa je bilo veliko različne hrane. Prav gotovo je to v vsakem hotelu, a tega ne vem, saj je bilo zame to prvič □ Po obilnem zajtrku smo se ponovno odpravili v mesto. Obiskali smo delavnico "Prave rane". Tukaj smo se naučili, kako se lahko v filmih amatersko naredi razne

poškodbe z veliko krvi. Uporabljali smo slano testo in tempere za umetno kri. Po tej zelo "epski" delavnici, je bil na vrsti ogled mesta in dež je na srečo ravno ponehal. Videli smo nekaj predelov mesta in slišali kar nekaj zgodovinskih anekdot. Za tem smo imeli nekaj prostega časa, ampak smo se kmalu vrnili v hotel in tako se je dan počasi iztekel.

SONCE! Končno se je "muhasto" vreme umaknilo in zasijalo je sonce. To je bila priložnost, da si ogledamo mestno obzidje. S te perspektive šele zasije lepota Dubrovnika! Prehodili smo celotno 2-kilometrsko obzidje, kjer pa je nastalo tudi veliko fotografij. Po samem ogledu smo si ogledali eno izmed projekcij, ki se je tisti čas predvajala. Okoli 12. ure pa smo imeli izlet na otok Lokrum, ki je čisto blizu mesta. Otok je zelo bogat z rastlinstvom, po katerem tekajo majhni zajčki in pavi. Na majhnem vrhu tega otočka je trdnjava, s katere je čudovit razgled. Žal mi je, da nisem tega dneva izkoristil za kopanje, saj je bilo zelo toplo in tudi voda je bila še vedno prijetno topla. Po vrnitvi smo si ogledali še 6. projekcijo in za tem uživali še v zadnji noči.

Zadnji dan, zadnji zajtrk, zadnje občudovanje mesta, zadnji pogledi na morje. Pred odhodom domov je bila še zadnja prireditev v kinu "Sloboda" – razglasitev rezultatov. In nagrado za najboljši animirani filmček nad 15 let je dobila ekipaaa ... iz Italije. Škoda, ampak za nas je bila že zelo velika zmaga uvrstitev na sam festival, saj tega ni nihče pričakoval. Ampak – naslednjič je zmaga naša! □

Po fantastičnem vikendu, smo se utrujeni, a navdušeni vrnili v Novo mesto. To je bila izkušnja, ki je nihče ne bo nikoli pozabil in nam bo prav gotovo koristila. Vsem, ki ste prebrali moje poročilo, priporočam čim hitrejši obisk in ogled mesta Dubrovnik, saj je fascinantno mesto.

Aja – pa naš filmček si pogledajte: <https://vimeo.com/123713894>

Luka Gorenčič, K 2. a

PREGLED MODNIH TRENDOV – JESEN 2015

Vroči poletni dnevi so se poslovili in počasi bomo morali pripraviti poletna oblačila in jih zamenjati z jesenskimi. Čakajo nas udobna oblačila, ki jih bomo lahko nosili v hladnih jesenskih dneh. Za večjo elegantnost pa bodo poskrbeli tudi modni dodatki od kap, rokavic, torbic in tudi čevljev. Glavni kosi ženske garderobe so predvsem v odtenkih sive in modre.

USNJENA JAKNA: Jakna iz pravega ali umetnega usnja je v zadnjih letih postala nepogrešljiv kos garderobe. Zakaj? Ker se jo da kombinirati s skorajda vsemi slogi oblačenja. Oblečete jo lahko čez pleten pulover, svileno bluzo ali oblekico. Kar pa je najboljše: služila vam bo več sezon. Najbolj priljubljene barve usnjenih jaken so predvsem klasična črna, rjava, bež ter zapeljiva rdeča.

SUKNJIČ: Skoraj prepričani sva, da mora vsaka ženska v omari imeti vsaj en suknjič. Gre za enega najbolj vsestranskih kosov garderobe, ki ga lahko kombinirate z vsemi barvami in materiali. Včasih je bil simbol poslovnega uspeha, danes pa je predvsem

modno oblačilo. Oblečemo ga lahko h kavbojkam ali elegantnim hlačam in ob tem smo lahko prepričane, da bomo videti modne.

PLAŠČ: Ker je pravi plašč kos jesensko-zimske garderobe, ga po navadi kupujemo za več sezon in zato je dobro, da res kupimo takega, ki nam je všeč, poleg tega pa naj bo tudi udoben in topel. Najbolj pomembno pri 'outfitu' je dolžina plašča, od katere je odvisno, ali boste videti višje ali nižje. Vsem nekoliko nižjim ženskam svetujem, da se izogibate plaščev, ki sežejo malo pod koleno, saj vas bodo še dodatno skrajšali in razširili.

MAJČKE S POTISKI: Majčke s potiski risanih junakov smo do sedaj večinoma nosile med športno aktivnostjo ali doma, a ti časi so kot kaže minili. Ti kosi bodo jeseni namreč zavlادali, saj se kombinirajo skoraj k vsemu.

TORBE V OBLIKI TRAPEZA: Gre za eno izmed najbolj priljubljenih torbic, ki ostaja 'in' tudi to jesen. Če si je do sedaj še niste kupile, potem je to sezono nakup neizogiben.

KRZNO (umetno) je zaradi udobja samega materiala postalo zelo priljubljeno. To jesen ga bomo našli v obliki plaščev ali jaken v naravnih odtenkih.

DŽINS: S širokim spektrom različnih krojev in barv, bo džins ostal zelo primeren kos oblačila in odličen spremljevalec prostih dni ter druženj.

DEŠKA ŠARMANTNOST: Kombinacija krojev in videza z deškim pridihom bo letos namenjena samo drznim dekletom.

Internetni vir

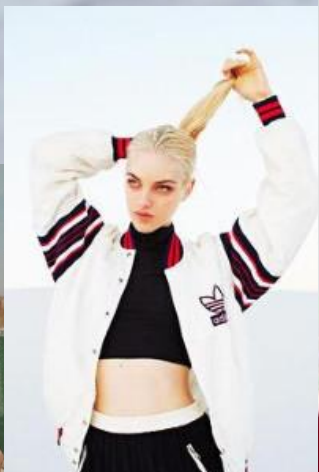

V POZORNOSTI bo ostala vojaško zelena barva na plaščih in športnih jesenskih jaknah.

Internetni vir

BOMBER DRUŽBA bo stopila v ospredje, saj se čedalje več deklet odloča za kombinacijo oblačil z široko »preveliko« jakno iz 80 let.

NA MESTU so tudi to jesen zelo priljubljena oblačila živalskega vzorca. Predvsem klasičen leopardji, ki se bo pojavil predvsem na ogrinjalih, plaščih, ozkih oprijetih krilih ...

Lora Kebelj in Tina Berginc, KZ 2. b

ŽENSKA MODA SKOZI DESETLETJA

V petdesetih letih so se nosile obleke podobne tistim, ki so jih nosile sobarice in hišne pomočnice. Modna so bila krila

Internetni vir

z motivom pudla ali z motivom rož. Nosili so »Keds teniske« in »saddle« čevlje. Dodatki so bila »cat-eye« očala in majhne torbice.

Internetni vir

V šestdesetih letih so se nosila oblačila v svetlih barvah in z »norimi« vzorci.

Moderne so bile hlače na zvonec. Obleke so bile kratke in široke. Moderni so bili čevlji s petcentimetrskimi petkami. Med dodatki pa niso smeli manjkati okrogla sončna očala, ogrlice z znakom »peace« in pletene torbice.

Internetni vir

Sedemdeseta so obdobje diska. Še vedno so nosili hlače na zvonec. Oblačila niso bila oprijeta, temveč

bolj sproščena. Bluze z vzorcem rož so bile zelo popularne. Nosili so čevlje z debelim podplatom.

»Platformmarke« so bile popularne zlasti na plesišču. Nakit je bil zelo podoben nakitu iz šestdesetih.

Internetni vir

Internetni vir

V osemdesetih je bilo veliko različnih stilov.

Zelo so bili moderni pleteni puloverji, pa tudi ozke hlače in srajce s podloženimi

rameni. Nosili so Converse čevlje,

ki so popularni še danes. Takrat

so bile zelo modne gamaše in

»fingerless« rokavice. Kot modni

dodatek so ženske nosile veliko

pentljo v laseh.

Internetni vir

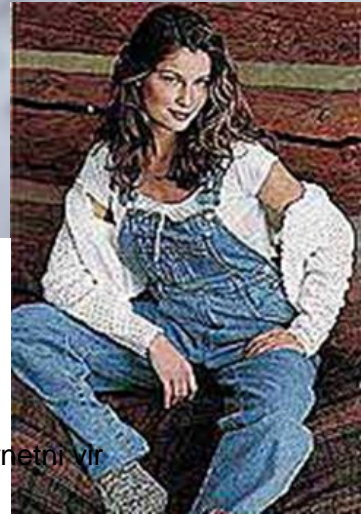

Internetni vir

V devetdesetih so bili zelo popularni kombinizoni in drugi kroji oblačil iz džinsa. Zelo priljubljeno je bilo nositi kratka krila in srajce, ki so segale do popka.

Popularni so bili Dr. Martens bulerji in še vedno so bile zelo priljubljene

Converse teniske. Nosili so torbice okoli pasu in velike opazne gumice v laseh.

Internetni vir

Od leta 2000 je aktualnih veliko starih stilov oblačenja, ki se prepletajo z novimi slogi. Spet so postale moderne ozke hlače in raztrgane kavbojke.

Popularni znamki čevljev sta Converse in Vans. Spet so modni bulerji in »saddle« čevlji.

Modni dodatki pa so: gumijaste zapestnice, vse vrste prstanov in vse vrste očal.

Internetni vir

Internetni vir

Urška Papež in Kristina Rozman, Z 1. a

KAVBOJKE

Zgodovina kavbojk je dolga že več kot 150 let in njihova priljubljenost še vedno narašča. Danes si ne predstavljamo dneva brez kavbojk. Oblečemo jih za posebne priložnosti ali pa

Internetni vir

za sprehod v naravi. Kavbojke, kot jih imenujemo pri nas, so nastale iz nuje v pristaniščih italijanske Genove, saj so jih že v 18. stoletju nosili mornarji, ki so potrebovali trpežne delavne hlače. Hlače, ki so včasih veljale za oblačilo delavskega razreda, so danes vsepovsod, tudi v visoki modi –

postale so hlače s pečatom. Znano je tudi, da ima vsak povprečen Američan v omari kar sedem parov kavbojk. Koliko jih imate pa vi?

Rok Bergar Mlakar, K 3. b

Internetni vir

SSRF oizzaia

Šale, vici za vsakogar

Pozdravljeni!

Kakor veste, smo se lani že srečali v prvi številki tega dijaškega časopisa z različnimi šalami, s katerimi lahko razveseljujete svoje prijatelje in najbližje. Letos sem se odločila, da vam pokažem šale na nekoliko drugačen način. To so slikovni vici. Tudi smešna slika privabi nasmešek na usta. Ne verjamete?! Prepričajte se sami.

DID YOU STUDY FOR THE TEST?

Nerd
ALL week long

Internetni vir

Normal People
Read the chapter!

Me
WHAT TEST???

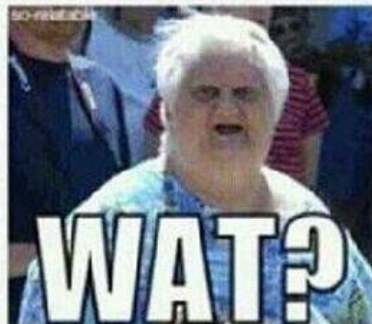

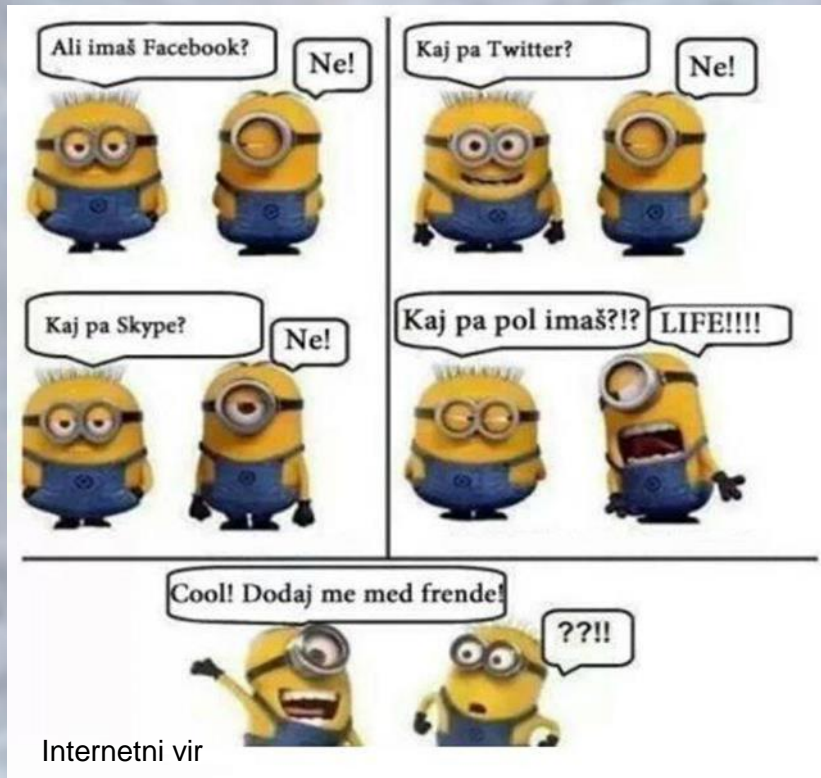
lolxpix.com

**When the teacher asks
if you understand the lesson,
on the outside you're like:**

but on the inside:

No, to je za sedaj vse. V prihodnji številki se zopet nasmejimo novim šalam in različnim neumnostim, do takrat pa:

Internetni vir

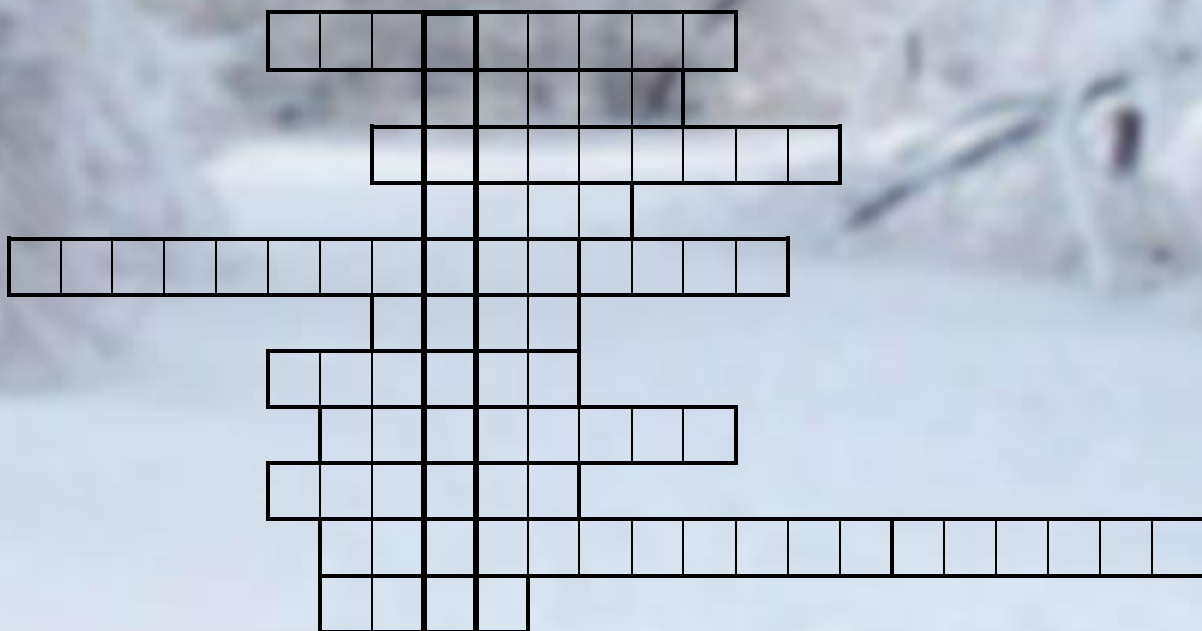
Ma
Cao!

Karmen Stepic, KZ 2. a

1. Veja biologije, ki govori o človeku?
2. Nauk o morali, o dobrem in zlu.
3. Ordinacija v zdravstvenem domu.
4. Utrip žile ali ...
5. Ime strokovnega predmeta na srednji zdravstveni šoli.
6. Najpomembnejši organ.
7. Etika sopomenka.
8. Organski sistem, zadolžen za hranjenje celic.
9. Strokovnjak za operacijske posege.
10. Naziv moškega po končani srednji zdravstveni šoli.
11. Krvni pritisk ali...

KRIŽANKA ZA BISTRE DI(V)JAKE

Timotej Bučar, Z 2. b

UREDNIŠKI ODBOR

Letos imamo nov uredniški odbor. S svojim znanjem sodelujemo in sooblikujemo Divjaka dijakinje KT 3. a:

Nastja Črtalič, Tadeja Pavlin, Teja Zagorc

Prispevki in fotografije so iz arhiva Srednje zdravstvene in kemijske šole.